

BORIS CAVAZZA – PREJEMNIK NAGRADE BERT

Komaj pred nekaj tedni je Boris Cavazza prejel nagrado – ne berta, tega bo dobil 23. novembra – na festivalu v Piranu so ga ovenčali za igralski prispevek k slovenskemu filmu, in to je pospremil z besedami, da nagrad ne potrebuje, da bi rajši kakšno vlogo v filmu. In prav ima – film ga potrebuje in hoče, vedno ga je in vedno ga bo, tega ne moreta nadomestiti nobena nagrada in nobena utemeljitev. Seveda se lahko trudimo in nakladamo o neverjetni senzibilnosti, s katero blesti na platnu, pa nas bo takoj ustavil, ves nabrit in obešenjaški, z zabavljaškim izrazoslovjem, polnim kosmatih izrazov, ki pa se nezmotljivo vsakič izteče v inteligentno, človeško razpravo: bodisi kadar govori o svojih kolegih bodisi kadar govori o svojih filmih, ali pa o spominih, ko se je kot koščen mladenič potikal po rojstnem Milanu in v boksarskem ringu hotel postati moški, pa nato zašel na ladjo in postal mornar. In ker mu norci, bordeli in skrajnosti nikoli niso bili tuji, je šel na AGRFT, se tam počutil kot doma in postal igralec, nato pa več kot vse to, postal je »THE Moški« za vso Slovenijo in širše, naš filmski maček – kot Belmondo, a boljši igralec; kot Brando, a bolj zdrave pameti; kot Steve McQueen, a ni bil ne junak ne antijunak, predvsem pa sam o sebi nikoli ni govoril v presežnikih in naučenih frazah. Nikoli ni skrival, da je imel – kaj bi lepotečili, on tudi ne bi – »zajebano življenje«, ampak to ni bila ena od anekdot, to je bilo dejstvo, vsem znano, a hkrati le njegovo, intimno, dostojanstveno. Tri besede, ki veljajo tudi za vsako vlogo, ki jo je oblikoval.

In če sploh kdo, je lahko prav Boris Cavazza brez skrbi, da ga čaka še ogromno filmskih izzivov, in to po petdesetletni karieri na filmu (in seveda v gledališču, na radiu in na televiziji), ker še vedno deluje povsem brezčasen, skoraj samoumevno vitalen, kot da je v njegovem pogledu nešteto ključev za vse duše, v katere vstopa, ko ga gledajo. In gledali smo ga z veseljem in s strastjo in s ponosom, od začetkov v filmih *Muke po Mati*, *Vdovstvo Karoline Žašler* in *To so gadi*, do novejših vlog v filmih *Primer Feliks Langus*, *Kratki stiki*, *Piran*, *Osebna prtljaga* in v mnogih bravurah v kratkih filmih. Borisu Cavazzi maske veličine ni bilo nikoli treba nadevati ali odlagati, ker je nikoli ni potreboval – največji vedo, da zadošča, če si samo človek s človeškim obrazom.

Naj se ti na tem mestu, Boris, opravičimo za še eno nagrado. Dobiš film, samo da ga dobimo mi. Premalo je namreč slovenskih filmov, in kljub mnogim, v katerih si nastopil, je še vedno premalo slovenskih filmov z Borisom Cavazzo, enim in edinim. Iskrene čestitke!